

Pověste ho vejš

Harlej

Na dnešek jsem měl divnej sen
slunce pálilo a před salonem
stál v prachu dav, v tvářích cejch očekávání
uprostřed šibenice z hrubých klád
šerifův pomocník sejmul z hlavy odsouzenec kápi
a dav zašuměl překvapením
i já jsem zašuměl překvapením
ten odsouzenec jsem byl já
a šerif četl neúprosným hlasem rozsudek:

1. Pověste ho vejš, ať se houpá,
pověste ho vejš, ať má dost.
Pověste ho vejš, ať se houpá,
že tu byl nezvaný host.
2. Pověste ho, že byl jinej,
že tu s námi dejchal stejnej vzduch.
Pověste ho, že byl línej
a tak trochu dobrodruh.
3. Pověste ho za El Passo,
za snídani v trávě a lodní zvon.
Za to že neoplýval krásou,
že měl country rád, že se uměl smát i vám.

R: Nad hlavou mi slunce pálí konec můj nic neoddálí,
do mejch snů se dívám z dále.
A do uší mi stále zní tahle moje píseň poslední

4. Pověste ho za tu banku,
v který zruinoval svůj vklad,
za to že nikdy nevydržel
na jednom místě stát.

R: Nad hlavou mi slunce pálí...

5. Pověste ho za tu jistou,
který nesplnil svůj slib,
že byl zarputilým optimistou
a tak dělal spoustu chyb.
6. Pověste ho, že se koukal,
a že hodně jed a hodně pil,
že dal přednost jarním loukám
a pak se oženil a pak se usadil a žil

7.=1. 8.=2. 9.=1.

Pověste ho! (2x)
Pověste ho vejš! (3x)
Pověste ho, ať se houpá!
Pověste ho vejš!